ഉதயதாாகை∙—MORNING STAR.

Published on the 2d and 4th Thursday of every Month at one shilling a Quarter payable in advance.

க புத். சஞ்சிகை கூ.] தூஅாசு உள்லி. வைகாசி, லக. தெயதி வியாழக்கிழமை, Thursday, May, 11. 1843. [Vol. III. No. 9.

'வேதியரோழக்கம். எ ம். அதிசாரம்.

பிற**ை பீடே**ற்றத்தன் எல்லொழுக்கமே முதல் வழி.

Practical obedience an important means of promoting the salvation of others.

இர் தத் தேவ**தொழிவினியல்**புமா*ட்* சியுங் காட்டி **இ**தற்கு**த் தெ** நிக் த சொள்ளப்பட்டவர்களுக்குப் பொதப்படத் தணிவுமாயத் தருமாகச் சிலவு தகங்ச் சொன்ன பின்பு கத்தர் அவர்களுக்குக்கி ட்ட இந்த அரிப தொழிவ கள்ருப் மூடிக்க உதவுஞ் சில வழிகவ க் காட்டத் தொடற்கிறேம். அதுக்கில் முதல் வழி தன்னவ்லொ ழுக்கத்தானே. சீபே கடக்து தரும் மாத்திரை பிறருக்குக் காட் முளுற் பின்பு சீ படிப்பித்துக் காட்டுர் தரும் வழியில் அவர்களும் எனிதாய் கடப்பார்கள். செவ்வழியின்னதென்று கில்றெருவன் சொல்விக் காட்டி இல் கல்லதாயி ஹமென்னேப் பில் சென்றுவாவெ ன்ற மு**ள்ளடக்**து வழியைக் காட்டி**ளவினத்** தொடர்க்கு போ து து செறியோர்க்கும் எளியதல்லோ? இதகுல் அப்போஸ் தலர் மு யற்சி ஆகமத்தின் மூதல் வசனமாக எழுதப்பட்டபடியே இயே நாதர் முன் புண்ணியத்தைச் செய்துகாட்டிப் பின்பதைச் சொ வ்வீக்காட்டி வதைநிலோம். மீனவும் மூன்ற வருஷம் கிறையாம**று** ம் புண்ணிய வழியைப் படிப்பித்த பேக்காதர் அதற்கு முன்னே ரூப்பது வருஷ்க் குறையாமல் கடக் த புண்ணிய மாதிரியைக் கா ட்டிஞர். இதற்கெல்லாமுதல் பியாயமேதெனில், கண்றூற்கண் டத்க முக்கோ காதாற் கேட்டது நில்லாதென்பார். ஒருவகை க்களிடையக் கசக்கும் விஷ்டுமன்று கீ சத்தியமாகச் சொன்குறு ம் சேலதை சீயே அசையோடொளித்தத்கொண்டு தின்னக் கண் டால் முன் சொன்னது மெய்யாகக்கொள்வார்களே! இத்குல் எக்தத் தொழுவேயாக அம் பல விதிகளுச் சொல்விப் படிட்பிக்கிற து போதாம**ல் அளவைன் அதைத்தானே செய்து காட்**டிப் படிப் பிப்பான். அற்செய்கிஷ்டல்கான கவரு சுப்பர் தவத்தைப் படிப் பிக்க வனத்திவிருக்கு பிரசங்கள் செய்தாரென்ற கவிட்சவுத்தில எழுதப்பட்டதல்லோ! ஆகிலும் எவரையும் படிப்பிச்ச வளத்தி வராமல் கடுகாட்டில் வக்து திரிவது கல்லதல்லவென்ற அற்செய் இவுட எரோனிமுவென்பவர் சொல்லி அதற்குத்தாமே ம**ற**வுத்தா மாகக் காட்டின் நியாயமாவது, சொலவிள்யுஞ் செய்வியையும் வே **அபடாமலொத்ததாகியவளவிலு பிருள்ள**பிரசங்கமாகுமெறைருவ ட்பா காட்டில் வாராதக்கே பிரசங்கள் செய்துகொண்டிருக்தார். வகத்திலிருந்து போதிக்கிறவர் செய்யும் அரிய *த*வத்தைக் கண்ட யர்வரும் அவரே சொல்லும்படிக்குத் தாங்களும் எளிதாய்த் தவ **த்தைச் செய்யத் துணியார்ச**ௌன்றர். அப்படி கீயுஞ் சொன் னை∌ எவருங்கேட்க வேசுமை இற் சொல்லு தந்குமுன்னே இ அ தைச் செய்து காட்டு வாய். கீ போன விடத்தில் அதனர் தனியே ஒதங்கிச் செபம்பணைக்கண்டால் மற்றவரு கீ சொல்லாமதுஞ் செயம்பண்ணத் தணிவார்கள். உனக்கொருகேடோரு நிக்கை வக் தவிடத்தில் இயே தாழ்ச்சியும் பொறுமையுங்காட்டிச் சக்தோ ஆமா பிருக்கக்கண் **டால்** கீயும் மற்றவர்களுக்குப் பொ*அ*மை தாழ் ச்சி படிப்பிக்கும்போது சொன்னதெல்லாம் முமய்பென்றெத்துக் கொண்டெனி நாய்க் கேட்பார்கள். உயிர் தக் தாலுக் தமவே ஹ தொழியத்த வகெஞ்சறியப் பொய்யைச் சொல்வதக்கொமமென் **அ நீ பல நியாயங்க்கூயுஞ் சொல்விப் பல உதாரணங்க்கூயுமெ** ந்துக் காட்டி விரிவாய்ய் பிரசங்கஞ்செய்தவிடத்தில் ஃபேஅறி க்கோரேண்டு பொய் சொல்லக் கண்டாற்பொய்யை வெறக்கத் செடின்ன படிப்பின தகுமோ! ஒருவனிரக்கொருவீட்டில் வக்து படுபாதபடிக்கரியதொரு மருச்து தருவேன். ஜப்போது ஃரெ சுபகிச்சுக் கஞ்சுவாகும்மும் சென்குன். அதற்கவன் பகியாதப டிக்கு மருக் தனக்குள்ள தாகிற் பகிக்குக் கஞ்சி என்னக்கேட்படுத **ு க**ே _ாவென்றுள். நீ சிற்றின்பத்தின்மேலாசை காட்டத் திரிக் ுற் பேரிக்படுமாழிய மணிதோர் விரும்பத் தைகும் வேறிக்படில்லே பேன்றபோது மழ்றவதெனிதாய்க் கேட்பாரகனோ? சொன்ன அஞ் செய்த்துகொவ்வரதாய்லோருகையாலேற்றி வைத்த கல்ல மற்றெரு கையாற் றள்ளிறைப்போலாகிக் குறித்த கோபுர முடியு மோவென்ன இதனுலல்லோ பலதூற் கற்றவன் புண்ணியத்திண பில்லாதெனில் அமிர்த வசன் ந்தொண்டுலகெல்லா மதிசயப்படப் பேசிஹாம் பயனிலிஸ். அந்தக் கல்வி மேன்மையும் அந்த வசனர ளினமுமில்லாதொருவன் நாழ்ச்சு பொறுமை பத்தே மற்றச் சுதிர் த டிண்ணியங்கள் பாலையுக் தன்னிடத்தற் காட்டணைதி இல் அவ னிறும் பல‰ாக்கொள்வான், **அவின முக்கக**ப்புகழ்ப**வ**ரிவ**ின** கெ ஞ்சுலே வண்ந்தியேத்துவார். அவிகப் பள்ளிக்கட்டம்வைத்தெவ ரையும்படிப்பிக்கத் தகும் உபாத்தியாரென்பவர் இவணேயெல்லா மையையும் மோட்சத்திற் சேர்க்க அளிய துணோயியைன்பார். கல்வி சாத்திரம் கல்லதாயினும்தெல்லாம் வெளகே ஆயத்தமாகச்சொ ன்ன வெளுக்கப் பலவே மோத்திரம் பிவைவீக்கும். புண்ணியமோடுவ னில்ஒரு தேவாயத்தமாக இக்தத் தொழிவிலத் தேடுக் தேவபலமு த் தகுதற்குரியதாமேயாகையால் ஒரோரிடத்த வாய்பேசாதே போ ஹைம் உத்தமடின் ணிய கடத்கை காட்டித் திரிக்தாயாகில் நீ யே கலனுபதேச்பென்னப்படுவாய் கண்கூற் கேட்டுக்கையாற் பேசும் ஊாமையென்பார். ஆபினும் மற்றவனுங் கையாற்பேசி ஞந்போல கடர்தை காட்டுள் திர்கையிஞர் புறத்தியாகைரப் படிப் பிக்கிறைது உ**றைந்**து G**சு. அ**ப்படிப் புறத்தியாருவ் கண்றூற் 🕻 🕏 ட்டாற்போலக் கண்டு பெற்ற உணர்விஞல் அதிகமாய்த் தேறி பொத்ததாய் கடக்கத் துணிவார்கள். இதற்கு உபவேதத்தில ஒ ருத்தம் வர்த்தமான நுண்டாம். மக்கபெயர் முதலாக மத்தின் ப தெளுமும் அதிகாசத்தெழுதினபடியே யூசர் கையிற் சமோனெ க்பவன் இருபதிஞ்பிரம். பேரைக் உட்டி நினாத்திராத பகைவரை வெட்டப்போகையிற் பெய்த மழையாற் பெருகின் ஆற்றிலிறங் கப்பயக்தெல்லாரும் நிற்க**க் கண்**டான். அதற்கொன்றஞ்சொ ல்லாமல் முன்னே போய் ஆற்றிலிறக்குஞன். தனகத்தனிறக்கின தைக் கண்டவுடனே எவரும் ஹாக்கி அவன் மூன்னே ஹருபதிஞ பிரகும் பின்னே ஆற கட்ச்து பகைவர் மேல் விழுச்து செயங் கொண்டார்கள். ஆபினும் அவன் இப்படிச் செய்யாமல் இக்க ரைபினின்ற சேயகருக்கு கெடும் பிரசங்கஞ்செய்தாதும் எல்லா ரும் இச்தத்தன்மைப்புலனிதாய்த் துணிவார்களே! தான் முன் டைக்கு வழியைக் காட்டி வதிஞற் பேசாமலும் எல்லாரையும் பி க் செல்லச் செய்தான். அப்படி அந்செய்கிஷடபிருஞ்சில்கு எ ன்பவர் ஒரு காள் மற்றெரு சக்கியாகியை அழைத்துக்குக**ாண்**டு பட்டணுக்கிற் நிரசுங்கள்தெய்யப் போவோறென்று புறப்பட் டார். அப்படிபிருவரும் பட்டணத்தெருவெல்லாக் திரிக்து மட த்து**த்த**ப்போதத் திரும**ிஞர்கள். அப்போது கூடப்போன ச**க் இயாகி **அவரை க**ோத்கில் பிரசங்கள், செய்யப் புறப்பட்டத்ல வோ? அதைச் செய்யாமல்த் இரும்புவதென்ன சுவாமி என்றூர். அ கற்கவர் கானே கியமித்த பிரசங்கமுடிக்துதே. காம் உலகத்தை **வெறத்ததன்**மையு**ம் முகத்**திற் காட்டின் தாழ்ச்சியும் தெருவிற் றிரிக்தவொடுக்கமும் ஹத்தொகைப் புண்ணிய கடக்கையே எவர் க்குவ் கண் அமக்குச் சொன்ன பிரசங்கமல்லோவென்றுர். அப்ப்டி யே மு**ள்ள**ளாகிக்**ற சி**மையும் விட்டுத் தொளாய்க்கொண்டிருக்த **செல்வ வாழ்வுகள் வெறந்து நீக்கி இஞ்ஞாகியார் சபையி**ற் சக் இயாசஞ் செய்த அந்செய்கிஷ்டபோர்கியவென்பவர் செடும் வழி கடக் த இரைப்பின் மிகு தியால கூடா தென்றவர் ம**ுத்**ததற்கவன சொன்ன தாவது, நீரொரு வார்த்தையாடு ஆஞ் செல்லத்தேவை பிலிலை வச்துமது மூகத்தைக்காட்டி ஒற்போதும். ஆண்டவகை ப்பற்றி எல்லாச் செல்வங்களேயும் வெறந்த உம்மைக் கூடின ச பைகண்டால அதுவே உத்தம பிரசங்கமாகுமென்குர்.இதெல்லா ழிப்படியாகத்தொள்ள நீ காதுக்குச் சொல்தும் பிரசங்கங்களே விட்டுக் கண் அைக்கது நென நீயே செயல்றும் பிரசங்கம் ஏதென்று நாயக்கடவாய- வாபிஞல் கீ சொல்றும் இருபத்தெட்டுப் பிரச க்கம் உன் சொய பிரசங்கமல்லவே. டெரியோர் மூன் சேர்த்து த்தந்ததை உண்டு கக்கிஞந்போல அதுக‱ப் படித்துச் சொல் **வாயாக்கு**ம். இரவலாகவர்தவிடுதல்லாம் விட்டுன் சொய பிரச **ங்க**மா **இய உன் கடக்கை ஏத்தன்மையோவென் அ** பார்ப்பாயா*க*. உன்ளேக் கண்ட யாவரும் ஆண்டவரை அறிக்கு ஸ்தோத்தி சஞ்

செய்யவுன் சத்திய வேதத்தின் மேல்மை கண்டு கைச்கொள்ளவு ம் புண்ணியத்தைப் படித்தவிரும்பவும் உன்னிடத்திற் காரணங் சாண் பார்களே! 'அண்டவருக்கும் அவர் **சேத**த்துச்**குச் தூஷிண** மாகப் பாவமாத்திரை காண்பார்களோ? & செய்யுஞ் சரசம் நீ ப டும்பாட்டு கீ தேடும் பொருள் தீ பேசும் புறவை தீ காட்டும் கோபம் கீ செய்யும் ஆங்காரம் இத்தொதைப்பாய கடக்கைப் பொதகஞ் சத்தியவேதத்தின் உபதேசிக்குத்தகுமோ? கடங்த சாட்டின மாத்திரையாற் பாவச்சைப் படிப்பித்தபிக்பு சொல்வி க்காட்டினை நிடரயங்களாற் புண்ணியத்தைப் படிப்பித்தா அடைமாவ தென்னி ஆகிலும் அவனவன் செய்த தன் விணக்களவாகப் பல வேச்சொன்வானென்றத்ஞில் கான்செயததைப் பாராமல் காம் சொளவிச்சாட்டுக் தருமைநியிலெயரும் ஈடக்கப்படிப்பித்துக்கொ ண்டி வருடுகளென்று யாதொருவன் சொன்னதாக அற்வே-ம்.ஆ கையால் நடக்சாலே உபதேசியாவத் உணைக்குப் போதுமல்லோ? இராசா வேஷைத்தைப் போர்த்து நாடகமாடினையென் காட்டும் பற ்கோலமுஞ் செட்ல் அழுக்கொடிப்பாத வசசைமுடெண்ணியவனிச ையி அமை வற்டியோ ஒப் அமை பாரார்களன்ற துடுபோல நீயும் பா விடாயி இமை டறத்துக்காட்டும் உபதேசி வேஷமும் டறத்துச்சொ இயம் டிவத உணர்ச்சிசனுமாத் இரம் பார்க்கச் சொல்லாய். ஆ**கி உ**மை நாட்சசால் இறாசாக் கேர்பித்ததை எண்ணிக்டுகட்பாநில் க்கு மக்க நக்கு பேர்வ் உள் தேடொவ்வாமல் சீயுல் சொல்லும் உ**ண** ர்ச்சிக**ை அ**துசரிட்டாருண்டாமோ? ஒரிருவு னுசரித்து **அ**ம் உ ணைக்கொரு பல ஹைமூண்க்டா! டதிதாய்ப் பிறந்த கத்தமைத்தேடி மூலிசாசாக்கள் எருசல்லமிடத்தற் சென்றபோது பெத்தலேமெ 🚔 தூம் ஊடிிற் கத்தா பிறப்பார் .உங்கே போட்கைகொன மை டலசு/ ஸ்த்திகள் அவர்களே அனுட்பினதொழியத் தரங்கள் கூட ஆண்ட உடைச் கண்டு வெணக்சப்-போஞர்ச¢்ளா? இவ**ி**வ. அப்படிப்ய ப ல உடதேசிகள் எவர்க்கு ஞ் செய்தவமொரு ச**்திதா**ன் ம<u>ர்ற</u>ப் பு ண்ணியங்க‰ப்படிட்பிர்த் ஆண்டவர் பாதத்திற் சேரும் முழியை க் காட்டிய வர்களே அனுப்பின தொழியத் தாய்சமே வே', றவழி போய் மோட்சத்தம்ல சோ ஆசையில்ல தயர்களேட்டோலத் இ சிகிருர்க**ள். உத**ற்கு *அ*ர்செயகிஷ்டகில் **ஷ**ப்டர் நேமாபுரியாருக் து அழுத்தை திருபத்தி. ணைடாம் அதிகாரத்திருபதாம் வுக்கார் தேவ க்கேச் சொனைதை எவருங் கேட்கக்சடிவீரகள். அதாவது, கல லாதடிர்க் ஊட்ட படிக்கிற்களை இது போரை நடத்தக்றவளு னே மேதர்தினுண்டையையும் ஞானப் பாதையையும் கை உடகா ண்டவஞ்ஷேயென அடமுனத்தென்னிக்கொள்ளாயல்லோ! ஆதிலு ம் மேற்றவர்களுப் படிப்பிக்குறையதை உண்ணா இ படிப்பியாத்நுப் பதென்ன? திருடாதேயுக்கைகொன்ற பிலபு நீர்ய திருடுவோ(கொன். பு நக்காமமாக தென்ற பின்பு இயே அதலே விழுவ கென். பொய் யான தேவர்களே வெறத்த பின்பு மீட்ய அச்தத் தேவர்களுக்கேற் றவிதம் ய் கடப்பானென்! சழ்திய வேதத்தைச் கைச்கொண்டா பென்ற உள்ளேப் புகழுக்குகொண்டபின்பு ஃயே வேத கற்பு வே பை மீறி ஆண்ட உருக்கு இகழ்ச்சி விவவிப்பானேன்? உஃ இவைவ வோ அஞ்ஞ னிகள் ஆண்டவர் திருகாமத்தைத் தூலுணிக்கிறாக செக்குர். அவனவன் இந்த வசனம் அற்செய்≅ஆட்கி√ னப்பரு சு செழுதின் தாட் வெண்ணிச் சத்திய மேவதத்தின் பம் எடையைக்கா ட்ட உடதேசியாய்த்தானே ஆண்டவரால வதாபிக்கப்புட்டிருக்க த் தடைவை ஆக்கச் குதிர்த வேதர்கு சிக்கிகமுச்சி அரஷணம் வக்தா . ந்ரனக்கு வரும் ஆக்**கினமெவங்கைவென் அடதன் ஒவ**்குமாகுற்**றாக்** துப் பாரக்கக் கடவல்.

டேகள் தர் மத்தேயு கூவிசேஷீம் இப். அதிகாரம் விகும் வசன ந்திற்றிருவுளம்பற்றின்படிய தெவசற்டியை மீறு உலகவையாருக் கந்தே மூதாடின் கடிக்கு மற்றவர்களையும் அப்படி கடைக்கப்படி பித்தவல் மோட்ச ராக்சுடத்திற் செரியோணெக் டைப்படுவான். அவைவன் கடிக்கள்ட்டின் தருமாரத்தரை மற்றவரிடத்திலும் விதாய்த் தரும்ம விண்தற்குத் தம்முறைமையாகுமென்றிதிற் சொ வணதைக்கொண்டு காணப்படுமே. ஆகிலும் கே.மெரு தியாய்த் தைப்பற்றியுக் தன்னல்லொருக்கம் புறத்தியாகைக் கடையிலேறி தகவழ்பென்ற சொல்னப்படிக்கம் புறத்தியாகைக் கடையிலேறி தகவழ்பென்ற சொல்னப்படி இந்தத் நக்கொழிற்றேடும் பவண் மோ டிச்சையிலேற்றவாமென்றுகையில் ஆண்டவர் வெழிய மனிதர் பெவத்தாலகைட்டத்தகும் பலன்லை. ஆகுல் ஆண்டவர் தாடேமு டிக்கத்தக்க் கரும்மிதென்று அம் தமதனவில்லாத தடையினுல் அ தைத் தரமாக முடியாமல் அதற்கு தயிசபத்தனக்குமைப் போல உ ந்குகைத் தெரிக்கு கொள்ளத் திருவுடையாகுர். ஆகிலுக் தொழில்க

ளுச்செல்லாமெத்தனமுதவாதவ்லோ? ஒவ்வொரு தொழில் ந்ப மித்த சருமத்திக்குரியதாகில் அதற்கதுவே யுதவுமொழிய மந்த ப்படியல்ல. அப்படி மண்ணேசெட்டிப் பபிரிட வுதவு செத்தனம் பகையரைச் செயட்டுகாள்ளவு தவுமோடுவன்ன கிலத்தத் பயனத் திக்கு தவுள் குதிரை கடிவக் கடக்கவாகுமோவென்ன, நிலத்தைக் கீறிய**ழு**ம்கொழு ஒ**ண் இதி இடழுதுமோ?வக்ன,** இதிப்படியால் உடதேசித்தொழில் பியமித்த கருமம் புண்ணியமொன்றேயாக் கொள்ள அதற்கு தவுமெத்தனக்காகுகம் புண்ணிய சம்பக்தலாக வேண்டு ∡வ்வோ?் தெனிச்த தண்ணீ⊃ராழிபச் சேற்று நீர் அலுக் கு வாங்கத் தகாமையாற் பலவகைப் பாவத்தாறுக் மனமேட்டு ச்குப்பட்டிருக்க மற்றவர்க**டைக் கழுவிச் சுத்தராக்குவா**போ! ச டுக்குப்பு உனக்குள்ள சூட்டையாத்ற வல்லதல்லாக மையாற்பல நி யவாசையாறுக்மனமே கட்டு வெர்திருக்க மற்றவராசையார்ந் குளிர்ப்பிக்கத்தகுவாபே ? ஆண்டவர் புதடைசெய்யச் சித்தமா ஞா. கட்டுவதிவபெறவும் எஞ்சே உபிரதாவும் கெருப்பேருச் ரிடவுஞ் செய்ய வல்லவர் தாணே. ஆகிலுக் தாமே ஸ் தாித்த மு மைமை தப்பாமல் எல்லாத்தையும் கடத்திக்கொண்குவரும் மகி யாதையைப்பார்க்கில் கீயேபாவியாகுற் புதுமையின்றி உள்ளேல் கொண்டு புண்ணிபவான்களாக்கவும் மாட்டார். நீயே காகத்தக் குரிப**ரை கடக்தால் உள்ளே**க்கொண்டு புறத்தியாசை மோட்சத்தி ற் சோக்கவும் மாட்டார். உன்பாவமே உணக்குக் கேடாவதர் விசமற்றவர்க்குவ் கேடாம் உன் புண்ணியமே உனக்குப் பலனத்த ருவதுக்**தவி**ரப் பிறர்க்கும் பல⊛மே. அப்படியல்லோ கொடிுக **ை நீட்டி வ**னர்க்தமாடே தகைமுத்துத்தரும் குளிரதிமு**று** வ்சேழ்வேச ற்று விழுக்கு பட்டகேடு மிவ்விரண்டும் தகைக்லவாதே தனகேற் படர்ம்த சொடிகளுக்கும் உண்டாம். ஆகையாற் புறத்தியகை க் கரைபிலேர்ற உன்னல்லெ முக்கமே உத்தமவழ் பென்பதற்குச் சக்தேகவிலில், பில் ஊயும் மற்றவர்களேக்கூறைப்லேற்றவரியித யமாட்சியுள்ள கரும்மெனமை முன்னே காட்டிடும்⊾ இப்படிப் பட்டபெருமை மாட்சியையடைய ஆண்டவர் தடக்குகக் தவர்களு க்கவலோ வீசேஷ்மாய் உதவிசெய்வார். நீ அவருக்காகாதஉகு ய் எடக்தால் உடதேகி டெயாடைக்தாலும் உபடுத்தித்தொழ்வுக் சேற்ற வரிசையும்பெருடையும் இட்கே முதலாயடையமாட்டாப், அவனவன் தன்னே பெய்க்கட்டின்டாம். எவ்வனவதிகம் புண்ணி யத்தில் ஆண்டவரையண்டி. அவர் இருப்பாதம் அடுத்திருட்டீர்க கோ அவ்வளவதிகம் உக்கள் தொழிவிஞற் புறத்தியாரையும் அவ ர் பாதத்தற்சோக்க வுரியரா வீர்க்கொள்பது சத்தியச்தானே. ந *து* : ப தெளியம**ு**த்ல எண்ணித் தேறி உங்கள் ஆத்துமத்திக வே அம் 5 நா ஆத்தமத்தின்மே அழை அநக்கி கீக்கள் மேடிட்சகளையே றப்பண்டிய கல்லொழுக்கமே அவர்குஊயும் கடையி வற்ற வந் பெக்றவிச்து புறத்திபாருக்கும் உங்களுக்கும் நிடநேமாச வநிர் தொழியாத கேடு வருவிபாதபடிக்கு உப்தேரித்தொழிலுக்கொழ் வாத வொழுக்கத்தை விட்டு மற்றவாகளி ஹம விசேஷ்மாய் உத்த மமுறையால் நாகுத்து கான் அதிகமே புணைவிடங்களில் வளாகது கடக்கப பிரயா தப்படக் கடவீர்கள்.

எம் அதிகாசம முற்றுப்பெற்றது.

ABRIDGEMENT OF GOOD'S BOOK OF NATURE. CHAP. VIII.] Voice and Language; Vocal im. [Part II. itation and Ventriloquism.

The mocking bird has the most extraordinary musical talent of any of the bird kind. Its own natural song is charming, and besides this, it can imitate the note of every other kind of bird, and even the domestic fowls. He is a lively creature and seems to enjoy the sport of quizzing the other birds. He will call the little birds around him by imitating their notes, and them frighten then half to death by screaming like a hawk or eagle.

9. The mocking bird has its scientific name, polyglottis from its very peculiar power of moving the larynx, and thus imitating any note or sound it chooses. There have been instances of this wonderful power among men. A few persons have, by long practice, been able to imitate

the notes of birds, and the different voices of people with

whom they were acquainted.

10. The imitation of the human voice in a particular manner is called *ventriloquism*; an art that has caused much astenishment in the world. The ventriloquist has the power of modifying his voice in such a manner as to imitate the tones of different persons conversing at a considerable distance from each other. What seems stranger still, the expert ventriloquist does not open his mouth, nor use his tongue when speaking; the tones are formed in the larynx, and emitted through the nose; the performer looking all the while as mute as a fish. (To be continued.)

[Translation of the foregoing.] கூட்டென்பவர் செய்த பிரபஞ்ச நால். அ. அதிசாரம் உ. பகுதி சத்தம், பேச்சு, முதலான குறிகணப்பந்றி. (கூஅம் பக்கத்தினின்று.)

அ. சாசப்பட்டு பான த மற்றம்பட்டு சாவம் அணை த்திலும் மிக வும் அதுருவமாய் இன்னிசைபாடத்தக்க சாமாத்தியங்கொண்டி ருக்கின்றது. அதற்கு இயல்பாயுன்ன இதாகம் மனதைக்கவர்க் த இழுக்கத்தக்க இனிமையையுடைத்து அதாபிருந்தின்றதுமன்றி, ம ந்தம் ஏண்பபட்டு வகையினர்த்துக்கும் மற்றும் மண்பினிடமிருக் து சஞ்சரித்கும்பட்டு களுக்குமுள்ள இராகம் மாதிரி இந்தச் சர சப்பட்டு ஒரேமாதிரியாகப் பாடக்க டும். அது மிகவும் ஒரு உற் சாகமான பட்டுயாயிருந்திறத்துல் மற்றும் பட்டு சிண அவேக்களித் துப் படிடியனில், அது தன்வையின்று வடித்தான தா யிருந்தின்றது, எப்படி யெனில், அது தன்வேய்ன மடிதிறுக்கு நிறைபட்டு களின் ச ந்தத்தைப்போலக் கடிவேன்ற கூயியழைத்துப் பிறகு ஒரு பருக் தைப்போல அல்லது கழுகைப்போலப் பெல்லும் சுச்சிட்டு அ க்தப்பட்டுக்குன் பயப்படுத்து வதிதைல் அதில்கையாகி சாவதற்கு ம் ஏதுவாயிருக்கின்றது.

க. இக் தச் சரசப்பட்சி தனதை தொண்டைக்குழியை அங்கும் இ க்கும் அசைத்தைத் தனத்தெகாயிருக்கிற வேறிபாதாகொரு இரா கம் அல்லது ஒலிசாயலாகப் பாமேவதிருலே, இது பலவகைக் குரல்வழையுள்ள பட்சியென்று கணிக்கியாணுக்க சுமறிக்த மேன்ற க்கள் சொலவியிருக்கிருர்கள். மனி தருச்குள்ளும் இவ்வகைப்பட்ட அதேசயமான இபல்பு உண்டென்று சொல்லியிருக்கின்றது. சில பெயர் தெடுங்காலப்பரிட்சையிஞர் பட்சிகளின் இராகம் மாதிரி பார்த்துப் பாடுவதுமல்லாமல் தாங்கன் அறிமுகமாய் இருக்கும் சனங்களுடைய வித்தியாசமான குரல் வாதிரியாகவும் பாடக்கூடி

யதாபுகிருக்கிருர்கள்.

்ய. 'டிக்ஷங் சவனிக்கப்படத்த**்**கவித**ாய் மனிதருடைய குசல்** மாதிரி பார்த்துப்பாடுதல், மிடற்றேசைபென்றறைக்கப்படுகின் றது. இந்த மிடற்றேசைூயன் தும் உபாயதந்தாத்திூல் உலக த்தார் மிகவுக் இகைப்புக்கொண்டவர்களாபிருந்தார்கள். மிடற் . நேசைகொள்வோன் தச்துடைய சத்தத்தைத் தன்னிலிருக்*தி* மிகவு**க் தாரத்திலே** பேசிக்கொண்டிருக்கி**ற** பலவகைப்பட்ட ச வக்களுடைய குரல் மாதிரிபார்த்து மிடற்றுல் பேசுந் தன்மையி வே அடைத்தான வர்களாயிருக்கிருக். இதைப்பார்க்கிலும் அ த்தம் அத்சயத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய தென்னவாகுல், கெட்டி மிடருற் பேசஞ் சாமாத்தியத்தையுடையவன், பேசும் பொழுது தன் ஐடைய வாயை அங்கர்ப்பதியில‰ அல்லது தன் துடைய காவை வழங்குவதமில்லே. அப்படியிருக்கும் அவளி டூஞ் சத்தவ்கள் அவனை உய தொ**ள்**கை _க்குறியில் கின்றெமும்பி காகிவதியாகச் செல்வின்றது. அப்படிச்செல்லும்போழுது, மி _ ருந்பேசுவோன் ஒருமட்சத்தைப்பேருவ ஊ.மையாகவே யாதொ அதம் பேசாத தபோவிருப்பான். (இன்றைம்பரும்.)

MR. POOR'S LETTER TO HIS LATE PUPILS No. VI. MY YOUNG FRIENDS,

In giving a sketch of the origin of the "American Board of Commissioners for Foreign Missions." I cannot do justice to the subject without appending a few notices of the late Samuel J. Mille, to whose extraordina-

ary exertions, more than to those of any other individual, the Board owes its existence. Wherever the Missions of the Board are established, in all the earth, there is it meet to be told what this man hath done, as a memorial of him.

Samuel J. Mills, the son of a country clergyman, in the state of Connecticut, was born the 21st of April 1783. At the age of eighteen, he left his father's house for a neighboring town, to take charge of a farm that had been bequeathed to him by his maternal grandmother. The year following, after a severe and long protracted mental struggle on the subject of personal religion, he became, in the judgment of charity, the subject of that radical change of moral character which the word of God declares to be essential to salvation. From this memorable period in his history, his mind was touched with deep compassion for the spiritual miseries of those who had never heard the glad tidings of salvation, and who were necessarily excluded from those substantial joys of faith and hope which he himself had begun to know by his own experience. The following observation, which may be regarded as an index to his subsequent life, contains the first disclosure of his thoughts and feelings on the subject of Missions. In conver-sation with his father, "I cannot," said he, "conceive of a course of life in which to pass the rest of my days, that would prove so pleasant, as to go and communicate the Gospel salvation to the poor heathen." In accordance with the sentiment here expressed, he came gradually to the determination to transfer his secular concerns to other hands, and to make arrangements for acquiring a collegiste education, with a view to the Gospel ministry. In the autumn of 1806 he became a member of William's College, being then in the 24th year of his age. His standing, as a scholar, while at college, was respectable; but the point in which he far excelled his fellows was, in rendering his scientific course of study subordinate to the higher claims of personal piety, and active usefulness in the sphere in which he moved. "While he was a member of College," says his biographer, "there was a revival of religion in that institution, of which he was the chief instrument. There are not a few of his fellow students, now in the ministry, who owe their hopes of heaven and their usefulness on earth, to his instrumentality." But whatever of present duty engaged his attention, he never for a moment lost sight of the favorite object, for which he had left his farm and entered upon a collegiate course of study. His manner of wooing the attention of his fellow students to the subject of Missions, and of awakening in their minds an interest of personal responsibility, was altogether peculiar, and peculiarly successful. The flame that had been kindled in his own breast, he fed and guarded with a trembling solicitude, lest by any premature exposure of it, he might in any wise thwart his own matured purposes of devoting his life to mission labors in a foreign land. It was therefore an important object with him to find some individuals of a kindred spirit, to whom he might safely confide the secrets of his heart, and who might ere long become his companions in mission labors. Believing that he had succeeded in finding two or three individuals of this character, he proposed that they unite with him in the observance of a day of fasting and prayer, in reference to their future course in life, and that God would qualify them for the work to which he, by his spirit and providence, might call them. At the close of this day, and in a hallowed retreat at a distance from the college, he made to them a disclosure of his whole heart on the subject of Missions; and more especially the consecration he had made of himself to spend his days among the heathen, if God would grant him the privilege. What must have been his surprise and joy, on finding that the persons to whom he had made this disclosure were cherishing purposes of a similar nature, which they had never made known even to their dearest friends. From that hour a secret league was formed by this little company, for the purposes of mutual support, and for devising ways and means for carrying forward the object on which they had resolved by mutual pledges before the Lord. This league, the existence of which was for many years unknown to all, but to those immediately concerned, was to a great extent the main spring of a train of energetic, though very quiet measures that ensued." In the latter part of 1909, Mr. Mills entered the Theological Seminary at Andover. "Here he found several of his former companions who had dedicated themse ves to the cause of Missions, while together at William's College; and the fraternity in all its concealed energies renewed its operations here." The principal motive for continued concealment, was an apprehension that the kindling flame for foreign missions might be entirely quenched by the rude blasts of opposition that were anticipated on the first discussion of the subject in public, and subsequent events showed that these anticipations were not with-At Andover Mr. Mills became acquainted and associated with Mr. Judson and with several other individuals of a kindred spirit from different parts of the country, whose hearts the Lord had previously stirred up to investigate the subject of Foreign Missions with reference to a personal enlistment. "Almost with his earliest acts of faith in the Lord Jesus," in 1808 "Mr. Judson was inspired with the desire to communicate the know. ledge of salvation through his blood to those who sit in darkness and the shadow of death."

From the foregoing remarks it will be seen that at the Theological Seminary at Andover, then but recently established, there was a concurrence of circumstances, which naturally gave rise to the proceedings narrated in my two preceding letters,—proceedings which resulted in the establishment of the American Board of Commissioners for Foreign Missions.

Tillipally, Your's truly, May 4th 1843.

D. Poor.

COMMUNICATIONS.—கடி தங்கள்.

இலக்கணக்களத்சியம்.

(On Tamil Grammar.)

தவலயாதந்தம்.

பகுதி வீகு இ பகுத்துணர்வாகுது, வாண்டுபண் பலசெறுமுப்பா வாகும்.

அட் ஆன் அவ் ஆச் அர் ஆர் என்பகும், விகுதியாறா மாண் பாற்புணாப்பே.

உட். வில்லன்-வில்லான்-டுபெடியன்-டட்டான்-புலவர்-இரட்டார்-எம். வருட். இச்தாலார்கள் விருதியை அன் விருதியாகவுதாரண ம் காட்டிஞாஃ தி கில தாதுதோரணங்கட்கு மாறபாடு.

தரு மொழி பெருமொழி திரண்கொழியேன்று, மும்மொழியாது கொழிவராண்பாலே,

உம். அவக்-இவக் இவைபொருமெடித். அவர்-இவர் இவை பெருமெடித். அவர்கள்-இவர்கள் இவை இரண்மொழி.

அகத்தியம்.

அவனிவ கென் பதாகு மொரு கொழி — அவரி உரென் பதாகு நிப ரும் சாழி — அவர் களிவர்களென் பவை திரண கொழி - இவை மேற் கோன், திற்றகத்தியம், ஒருகை மென்பதொருமொழிப்பன்கைம், இரண்மொழியென்று தெப்பப்பெறுமே.

ஒன் ஒர்விகுதியு முதுமாண்டாவில்.

உம். கெடியோன்—∶வலோன், எம். கல்லோர்–புல்லோர், எம். இகும். இத்துர்கு கல் ஹால் விதி மா அபாடு. ஆபி அடைவாற்றுடை யே பெயர்விவு பிடத்து என்ற சுத்திரங்காண்க

அன் ஆள் அர் ஆர் எறையிலை சர்ன்கும், பெண்பாற் புணரும் வீ குதியெனப்பெறம்.

உடம். இணையன்-இஊயான்-பாங்கியோ்-தாயார் எணுவெரும். உடம் கைமையாற் பாங்கிமா பெணுவும் ஸ்ரூம்.

காரண மொ**ன்றிய காரிய**த் இரிவில், இஐயெ**னவ**ருடீரு பிர்விகுதி, யாண் பெண்டேணி ஹமணியப் – அமே.

உடி. கபோவி-ப்வேயோனி எம். கணக்குப்பின் ஊ-செல்லப்பின் ஊ எம். வரும். இவை காரணமொன்றிய காரியத்திரிசொல். கா வேரி-பக்ரதி எம். ஏக்திமை 9-சொம்புள் எம் வரும். இவைகள கணு மொன் தியகாரியத்திரிசால், இருபாவி தும்வக் தலைகாண்க. அடமொழ்த்திரிவினிலல்லே துமொழிக்கே, அக்கென்சாரியையு மகரமுமுன் வரும்.

உ ம். உத்தம அவலது அதுதிதம், கடனம் அவ்லது *அகடன* ம் எனவரும். பிறுவுமன்ன.

பிறப்பௌமொழிதவில் வடமொழித்திரிவி அக்கவிருவாபோ காசம்பெறும்,

உடம். சாவணைத்தி ஹைற்பவன்-சாவடு ஹேற்பங்க் எ ப். நீலமாகிய அத்பலப்-த் லோற்பலம் எனவும் வரும— பிறவுமக்கு.

இலக்கணக்கோத்து.

ஒருபொருட்கே பலவாய்பாடுவரு தலும், பலபொருட்கேயொ ருவாய்பாடுவரு தலு, முன் வெளமொழிபவுணர்க் திகிஞரே.

உம். செய்த-செய்பு-செய்யூட-துநின் அ-தின் அக்கு இவை போலங்கைவெல்லாமொருபோருட்டே பல்லாய்பாடு. செய்புமெ ன்பது இருநிணக்கும் ஆண்பாற்கும் பெண்பாற்கு மொருமைக்கு ம்பன்மைக்கு முற்றிற்கு மெக்சத்திற்கு நிகழ்காலத்திற்கு மெதிர் காலத்திற்கும் பொருக்திறிற்கும். இது போல்வணவெல்லாம் பல பொருட்கொருவாய்பாடு. தரு பொருட்கொருவாய்பாடு தாமே வெனங்கவிற் கொண்டி இமெக்க.

எஞ்சுச் செரத்திரிபேண் டெயச் தியும் , பொருட்டிரிபெற்கும் பொருச் அமெக் பூ

டைய். துறமுகம்∸அறமுகம எம். உடுத்த-உடிற், எல்லாட் பொருளும்-எப்பொருளும். சமூவாதசால்-கழாக்கால், பரியவகு -பசாரை, இவை எழுத்துத்திரி-ுஞ் சொற்றிரிபும். பெண்டுகையல் செய்தொழுகுமாண்மை, இது ஒழுகுவானென் அழைந்நினது பெர ருடன்னிலத்சிக்கு பெயரெச்சத்தன் கண்ணே செல்றது. தா தூர் தேரும் பாகதும் வக்டுதன்னவதுண்டான், இது பன்மை மு ந்**றினது** பொருசொருமை முந்றின்க**ண்கேன சென்றத**ு. ஞா**ல்**த பட்டு வக்தான், செய்வென்னெச்சர்தினது பேசருள் செய்தேச கெச்சத்தின் கண்ணே சென்றது, இவை பொருட்டிரிபு. இவி ச் செர்த்திரிபேயன்றிப் பொருட்டிரிவில்யென்ப நட், பொருட் டிரிபேயன் நிச் சொற்றிரிபில் இசெய்பாரும், இவ்விரண்டு முண்டுட ன்ற கொண்டிருக்கவும் சொற்றிரி**பி**றும் பொருடிரிய**ா வீ≥ு**கு றைபென மாறி மயக்கித் உறவாரும், எழுத்தத் திர்பாவது தார பெழுத்தையென்பாரும், சொற்றிரிபாயது இனியைக் இன்று சென் அம், மயில் மஞ்ணைடுயன்றாட் உறவாரும், பொருட்டிரிபாவத களாவினது பகுங்காய் கருங்களியாயிற்று. மபிரினது கருடைபெ ண்டையை பிற்று, பு வினதினிடைபைப்புளிப்பாடிற்று என்பா இருகு:. இவர் மதங்கும் விரிக்கிற் பெருகும்.

கற்றோர்க்கு முத்தமித்தால் கற்போர்க்குமிகுளாகலக்க உவுக்கு என். பெற்றோக்கு மிகுணைறைச்த பெரியோர்க்கும் பல சமயபர் டிப்புள்ளோர்க்கும், மற்றோக்குஞ் கிரோமணியாய் மருவுதிருத்தா எனைக்குத் திலையாக, வுற்றோத்குமிதற்கெழுது முத்தமர்க்கும் வர்தனஞ்செய்து வந்தமர்க்கும் வர்தனஞ்செய்து வந்திட்டேனே.

களத்துர் சுவாமிமுதவியார் கு மாரன் வேதிரிமுதவபென்றவை.

Genealogies of the ancient kings of Chera.

வஞ்சி இராசாக்க**ள் வ**மிசபாரம்படை.

அய**ன்ருவி**அதித்தோர் வைசியர், சர்திரருவத்தாசர், செயர வர், பாரதர், பௌவர், பரதகண்டம், கருஆர், ஆக்திரமிய வுவகு கடுகாடாசிய கருகாடகத்தாசர் மன்னன் வணங்காமுகபி **ளன்** தரியோதன_{தா}யன்,கருகாட்டித்தசசர், சேசல், கோச்சோ ழன், பாண்டியைன், கவியுகம் சதசாஅகல் வஞ்சிவேத்தன். க்கூ டணராயன், சக்திரசேக்கடாண்டிய அக்குப் புத்திர சக்ததி இல வாவீட்டத்துவே பாண்டியகுவதிலகள் இளக்கோக்கள்,தொட்டி யம். விசுவாரதாயக அக்குப்பட்டமுங்கட்டி விசுவாரதா வக க் போண்டி 8 ாட்டைக் காப்பதற்கு எம்ட பொனுயக்காககை புமனி ருத்தி விசுகாரதாயகன் க. கோமார பிஷ்டணப்பராயகன் உ. டுப்ரிய வீரப்ப நாயகன், க. விசுவராததாயகன் சு: விற்கப்ப நா ய**்க்,** டு. விக்வப்பகாயகன், சு. கஷ்**த்தார்**செங்கப்பகாயகுன், எ. முத்தக்கிஷ்டணப்பகாயகன், அ. முத்துவீரப்பளாயகண், கு. தருட்டு செளிஅப்பன், ப. சோரபுத்தரன் முத்தவீரப்பகாயக ன், வச. சொக்கராதகாயகள், லஉ. ரங்குக்குடணமுத்தவீரப்ப நாயகன், ஸ்**க.** இ**ராணி**மங்கம்மான், **ஸ்ச. விசையரங்க** சொக்க ராதாரயகல், லடு. ஹாணிம்⊛ட்சிடம்மாள், லக. சோ₃புத்திர ன் வங்காருதிரும**வைசாய**கன், லஎ. விசையருமா*ர*முத்**தத்த**ருமில நாயகன் வஅ. இந்தப் பதிகெடிடுப்பட்டக்காரரும் கவியுகம் சது அளச்சுவரைக்கும் உளகும் வருஷ்ம் கருசூடக பாண்டிய தேசமு முவதையும் தரைத்தனஞ்செய்து அப்பால அயிராபாத்திவிருச் துவர்த் துறுக்கர் தர்மசாஸ்தேரத்துக்கு விரோதமாய்க் அருகாடக பாண்டிதேசத்தைக் கையசப்படுத்திக்கொண்டதால் செக்கோல் தாரச் தொக்சஆப்பிவடும், கவுரி, தர்க்கை மார்ப**தி,மீரு**ட்சி சன **் கியதானத் தில் வைத் திருக்கின் றது.**

இராசாதிராசன் தெரியோதன இராயன் சம்மக்தமபாண்டிய இரா

பாண்டிய இநாசன் சம்மந்தமகோசசோமு இநாசன் கோசசோன இநாசன் சம்மந்தம் கொட்டியம இநாசன் கோயம இநாசன் சம்மந்தம்சேர இநாசன்.

இத்த வமிசபாசம்பசையை லது வதபட்டம்வீசைய குமாச மு த்திரும்பைகள் எழுதியைத்திருக்கிற சாதனத்தில்த் கண்டி இக்கிறபடிக்கு எழுதியிருகிறதை மகா கணம்பொருக்கிய முகச மைக்காசரே, உங்கள் தாரகைவழியாய்ப் பிரதித்தப்படித்தித்தெ னிவிக்கக்கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இருமங்கலத்திவிருக்கும் திபிர் செட்டி குருயப்பசிரங்கள் குமாசன் இப்படிக்குசேப்பர் காயக்கா கணக்தவினுவிற்தவிடை.

Answer to an Arithmetical Query proposed in No I. Vol. III.

மிகவுக்குகம்பொருக்திய முகாமைத்*துரைகளே*,

உங்களு தயதாரகை மூன் ரும்புத் தகம் முதலாஞ்சஞ்சிகை (ம) அறத்திற் கண்டிருஞ்கும் அரசும்பலம் தியாக சாயன் என்பவர் விஞ விய முத்துக்கணக்கு விஞவிற்குவிடை.

முத்துமாவேயிற் கொத்திருந்த ஷத்து (லது) அதில் முதலாம் மு த்த ஒருவராகன் இரண்டாம்முத்து இரண்டுவராகன் இவ்விதமா கவிடையேறிக் கடைசியான முத்தின் விடையராகள் (லது) இவற்றைப் ு க்**டைகள்** (எ) பேருர் த**ெ**ல்கு (எ) மூத்தாகவும் விடையுஞ் சகலரு ச்ருஞ் சரியாபிருக்கப் பிரித்துச்டுகான் **சு** வேண்டுமென் பதார்தான். அதெவ்வி தமெனில், அந்தமுத்துமாவேயில் முதவில் (கிய) முத்த ம் கடைச்பில்(குல) முத்தமாக ஒருவதெருவதுக உருவி எடுக்கச் சகவருத்கும் முத்தம் விவயுஞ் சரியாபிருக்குமென்றநிக்துகொள் எவும். இதற்கு தாரணமென்ன வெனில், முதலாம் முத்து த்தொடு த்த (திலம்) முத்தவரைக்கு முன்னவில் வரசகள் (குடாஎடு) கடை த் மூத் திவிருக்து (கதுகாகம்) முத்துவரைக்கு முள்ள (டிவ) மூ த் தச்கும்விய வராகன் (சாகஅது எள எடு) ஆக் (ா) முத்தக்கும் வியை (ஞாததிய)வராகன். இதவே ஒருபின் ஊக்குடைய பகுதி, மே ப்படி (இகம்) முத்தத்தோடுத்த (எம்) முத்துவரைச்குமுள்ள (டிய முத்துக்கும்வில் வசாகன் (கதுகாஎகு) (கதுகாைடுயம்) முத்திவி ருக்து (கதுகளகம்) முத்தவரைக்குமுள்ள (டும்) முத்தக்கும்விய வராகன் (சாகுகதுடாஎடு) ஆக (ா) முத்துக்கும்விய வராகன் (இரு தடுல்) இது மற்றப்பின்க களுக்குடைய பகுதி. இவ்விதமா _{யக} க**ண**க்குக்கூட்டுகில் மற்ற**வ**ர்களுக்கு ஞ்சியாபிருக்குமென்றவி

யவும். சொழும்பு கள்ளுரத்தெருவீல் தஅரசகஆ்_, மாகி **மு. உ**சத்≅ு. P. SILVA
PADRUPULLAY.

To the Editors of the Morning Star.

Batticaloe, 24th December 1842.

A few months ago about 30 Roman Catholics, besides children here at Batticaloe renounced Popery and embraced the faith of Protestantism. The Roman Catholic Priests at Colombo hearing of this sent here one of their Priests about two months ago. Now from the domineering of this Priest we the new converts and other Protestants of this place suffer much persecution, which persecution arises from his strictly enjoining upon his people not to speak to those that have already abandoned Popery and embraced true Christianity, nor to have any connection with them either by giving or receiving of them; by buying or selling, by attending their funerals or weddings; or by inviting them to theirs and threatening severe punishments in case they disobey his orders. Besides, when the Catholics see us on the public roads and streets they abuse us in a most disgraceful manner, and degrade us by using many opprobrious epithets, and at nights they disturb us by throwing stones at our houses, and shooting at them. These are the benefits that result to us from the Priest's coming to the place.

Will you therefore, Mr. Editor, through the medium of your valuable Periodical inform us how this evil can be remedied. Your's A number of persecuted Protestants who have renounced Poperty.

Remarks.—If the parties complained of offer personal violence to the complainants they are amenable to the civil courts, and on conviction thereof, would no deabt be suitably punished. If the grievances are of a nature that the Court cannot recognize, we know no better remedy for the evit than patience and meckness. This is in accordance with the precepts of our divine master, Matth. v. 10, 11, 12, who there promises a blessing to those who suffer for righteousness' sake. See also 1st. Peter ii. 20, 21; iv. 12-16, 19.

பத்திராதிபர்களே உங்களுக்கபயம்.

மட்டுக்கனப்பு ககிசிலை இற்றைக்குச் கில மாதத்திற்கு ஒன் பிச் கூகன் தவிர ஏறக்குறைய கல சனமட்டுக்குப் பாப்பு மதத்தை வி ட்டுப் புகுடுடையை என்டுவின் மெய் மாருக்கத்தைப் பற்றியிருக் கையில், சொழும்பிவிருக்கும் குறுமாது குறைக்கு கைமார் அத் தைக்கேன்வீப்பட்டு இவ்வூருக்குத் தங்களிலொருவரை இரண்டு மா தத்திற்கு முன் அனுப்பிஞாகன். அவர் இங்கு வக்து செதுத்துக் தரைத்தனத்திருற் குணப்பட்டவர்களாயெ காமும மகிகும் பு நேடுடையடாண்டு கிறிவதவர்களும் வெகு உபத்திரவப்படுக்குறும். அதெப்படியேக்குல, பாப்பு மதத்தை விட்டுக் குணப்பட்டவர்க குடனே தமது சபையார் பேசவாடுதல் யாதொரு கொள்வனவு விற்பணவு கொடுக்கல்வாங்கல் சாவுவாழ்வு மற்றொர்தக் கருமங்களு க்கெக்கெதுக் உடவுக்குட்டிக்கொள்ளப்படாதென்மும்,

இக்கட்டு இ மெறுத்தால் பல தண்டை இனைக்கு தையாயாள் கடினை சுறு ப் பிரைபிக்கப்பட்டது மன்றிப் பாப்பு மதக் கிறிஸ் தவர்கள் நட்டை த் தெருக்கள் வீதிகளிலே கண்டாற்பலவிதமாக நிக்கித்த அவமா னப்படுத்து கிரைக்கள். இராத்திரிகாலங்களிலே வீடுகளிற் கல\$ல நிக்து ப் பெழை கூட்டும் நம்மையுக் கலைப் கப்பண் துகைகுர்கள். இவை பெல்லாம் றேமான் குரு இவ்வுருக்கு வச்திகுகு கொம் அடைவ ற கன்மைகளாயிருக்கின்றன. ஆதவ வசைது கேசுபத்திராத்பாக கேரை, இவ்வயதியினின்றா ரீங்கள் ஒரி நேற்புத்தி அடுத்து உருமை உ வ்கள் உத்தமை சஞ்சிகைகையிற்கற்பிக்க விண்ணைப்பகு செய்க்கிறும்.

இப்படிக்கு, பாப்புமத்த்தை இட்டுக் குணைப்பட்டதற் கோக இடைஞ்சற்படும் தெறிவைதயர்கள்.

பத்திராதிபர் குறிப்பு.

இதிற் காட்டப்பட்ட சணங்கள் மற்றத்திறத்தனர்களுக்கு ஏதா குகல் மோசஞ்செய்ய திணத்தார்களேயாகுல் அவரகள் கோட்ட டாராற் தளுந்த ஆக்கிணப்படுவார்கள். இது கோட்டார்பா ரீக்கக் உடிய காரிய மல்லா திப்பாளுல், மத்தேயு இ. அதி. ம வக. மீடிம். வசணங்களிற்கூறிய பொறுமையுக் தாமுமையுமேயல லாமல் வேறு மருந்தில்ல அவவிடத்திற்கிறில் துகாதர் சொல்வ சத க்கைவெளில். நீத்பினிமித்தக் துண்பப்படுகிறவர்களாகிர் வாதந் தையடைந்து சொன்னுவராகள், க. பேதாரு உ.அதி. உல்—உக்க வசணங்களையும், மேற்படிக்கு இதி. லிடைலகு. மக்கம். வசணங்

MESSRS. EDITORS,

If Mr. DEWASTUDINADER'S student will carefully search in Pinnock's Murray he will find the following, which, if I mistake not, will answer all his queries, viz.

The neuter pronoun it is sometimes employed to express the subject of any discourse or inquiry: as, "It happened on a summer's day;" "Who is it that calls on me!" See under Rule V.

Respectfully yours,

Madura, 22d April 1843.

முத்தைச்சடி.

To the Editor of the Morning Star.

When I left Jaffina many of my friends requested me to communicate to them the state of the climate, &c. of Manaar, and as it is advisable that I send the letters directly to you for publication in your valuable and extensively circulated Periodical it will thereby reach their hands and I would fain hope that it will also be interesting to the other subscribers of the Star

The climate of Manaar is very unhealthy, especially at this season, and acts injuriously on the constitutions of both Europeans and Natives. The soil is sandy and steril. Good drinkable water can be procured with difficulty as it is brought to the town for sale from a distant place and yet the water is not so good as in lafface.

Provisions are dear and scarce; as may be imagined, fish can be got in abundance; fowls rarely. The people entirely depend upon Jama and other countries for cloth, rice, loaves, plantains, oranges, beetle, arekanut, and other supplies.

The common disease prevalent in this place is lever. During the late epidemic the disease was found in every house; and in some cases the members of a family were seized with it one after another till the whole were swept away. The mortality from the lat of January to 31st of March 1843 in the eastern Division only, war 350, as I have collected from authentic sources. The people speak as much of the mortality in the western Division.

Manaar is divided into eastern and western divisions. The inhabitants are mostly Roman Catholics and Mahommedams. Few Protestants and heathens are as attered here and there. A Catechist, a native youth of this place, is stationed here who holds service on Sundays in the Court House, where I had once the pleasure of attending. The service consisted in reading a portion from the Comment Prayer and 2 Chapters out of the Bible. The congregation were composed of 5 members including myself and the Catechist. On inquiry among the European descendants and natives they have manifested a wish to have a missionary among them; and when I consider that this place is not so insignificant as is thought by many and that several families who profess Protestantism reside here, I am tourished that this station is not thought important enough for the residence of a missionary. The people are happy to receive tracts and portions of the Scriptures.

The Government school was opened at this place on the first of April. A few of the boys who had expected to attend the School died of fever within the last three months. The average attendance of the boys is 25, of whom five or six can read little and the rest are mere beginners. The school at present meets in a room at the Cutchery but soon will be removed to a more spacious Bungalow which is now undergoing active repairs for the purpose, when a larger attendance is expected. By giving a timely insertion of this letter in your popular Journal, you will great-

ly oblige Your most obedient and humble ervant.

Manaar, 20th April, 1843.

W. LADD

Digitized by Google

கீறிஸ்துமதம்.—CHRISTIAN.

Rules for the Conduct of a Christian Life.

Abridged from "the practice of True Devotion" by Robert Nelson, Esq.

SELF-EXAMINATION.—Never go to bed before you have called yourhelf to an account for all the actions of the past day; nothing will contribute
to your spiritual advancement more, than this method, seriously and impartially performed. The seeds of vice will hereby be hindered from taking
deep root in your heart and evil habits will never be able to prevail
upon you. Recollect as much as you can of the thoughts, words, and actions
of the day past, and inquire whether you have not had vain, unclean, or
revengeful thoughts? Whether you have resisted them or have voluntarily indulged them, and consented to them?

As to your words: whether you have been guilty of evil speaking, or have indulged in passionate and angry expressions; or, by falsehood, have imposed upon others, or have uttered any profane, immodest, or provoking speeches?

As to your actions: whether you offered your first thoughts to God when you awaked? whether you rightly performed the duties of closet meditation and family prayer? Whether you have been diligent and honest in your business? Whether you have sought to please God in your ordinary actions? Whether, during your business, you offered short aspirations for his blessing? Whether you have said grace at your meals? and whether modesty and temperance have always accompanied them? Whether, in conversing, you have avoided vanity, detraction, and pride? And whether you have taken care to govern your passions, and to make your discourse useful and profitable? Whether your diversions have been moderate and innocent? If you have received any particular mercies, whether you have been thankful? If you have had leisure, how you have employed your time? Whether in doing good to others, or improving yourself, by reading practical books on religion? Now thus by recollecting the whole time, and the manner of spending it from our rising till our going to bed, to which purpose, a very few minutes before our evening devotions will suffice, we shall very easily be enabled to answer the preceding questions; so that we may heartily beg God's pardon for those sins we have been guilty of, take firm resolutions of avoiding them for the time to come and show ourselves thankful for those blessings he has bestowed upon us.

தற்சோதண.

நாள் முழுதும் கீங்கள் செய்துகொண்டவைகளுக்காகக் கணக் கொப்புவிக்கமுள்ளே ஒருக்காலும் படுர்கைக்குப்போகாதேயுவ் கள். இல்லிதமாய் நீக்கள் பத்திபாயும் வாரபட்சமின்றியும் நீங் கள் செய்வீர்களோயாகில், இதைப் பார்க்கிறும் வேறென்றம் உங் கள் தேவபத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்கு ஏற்றதாயிருக்கமா ட்டாது. திடையின் வித்தக்கள் உங்கள் இதயத்தில் வேகுன்கு த படி துப்படிச் சீர்தாக்கிப் பார்த்தலே தடைபண்ணு அறதாக மேறுமை கேட்ட பழக்கங்கள் உங்கண மேற்கொ இருக்கும். ள்ளாம அமிருக்கும். உங்களாற் கூடியனவு சென்றபோன நானி ல் நீத்கள் எண்ணிணவெணணத்தையும்,பேசின பேச்சையும்,செய் த செய்கைகளையும் பற்றி சினேத்து அவைகளுள் மாய்கையும் அ சுத்தமும்அல்ல தபழியாங்குர் தன்மையி ஊயுகடத்தான எண்ணங் களும் உங்களுக்கிருக் ததில்ஸ்போடுவன் அம், அவைகளுக்கு விரோ தமாய் எதிர்த்து தின்றிர்கணோவென்றம், அல்லது மனதாச இழ க்கார**க் கொடுத்து அவைகளுக்கு இ**டக்கொடுத்தோக**ன**ே வெக்கு ம் பார்ப்டீர்களாக.

நீவ்கள் பேசிக்கொண்டபேச்சுக்குமைப் பற்றி யாதொருவிதமா ய்ப் பொல்லாப்பென்ற சொல்லப்படத்தக்ககோபமான அல்ல அறுவச்சையான பேச்சுக்கு பூப்பேசி,அல்ல தம்சபையர்கள் பே கிஞாகணென்று பொய் சொல்வித் தகாத மரியாதை கெட்டகோ பவார்த்தைகளுப் பேசினதிற் குற்றமுன்னவர்களாயிருந்தி;களோ சென்றம் பார்ப்பீர்களாக.

கீக்கள் செய்துகொண்ட செய்கைகணுக் குறித்து கீக்கள் படு க்கையைவிட்டெழுக்கபொழுது, உங்கள் மணதில் உண்டாறெ மு தலெண்ணங்கணுட் பசாபசதுக்கென்று கேர்க்துவிட்டீர்க்கோறெய ஸ். தம், உங்கள் செபவீட்டினதுஞ் சமூசாரத்தனதுங் கடமைகளை ச் செயலையாகச் செய்தீர்க்கோறெயன்றும் உங்கள் வேணையாவி இம் உத்தமமாயுஞ் சாக்கரதையாயுமிருக்தீர்க்கோறெயன்றும், உ யகள் வாடிக்கையான காரியங்களிலப் பசாபசிணப் பிரியப்படு த்த காடினீர்க்கோறெயன்றும், உங்கள் வேணை கேரத்தில் அவரு டைய ஆசீர்கரதேத்திற்காக அயலைரப் பார்த்து உண்மையுடன்

வேண்டிக்கொண்டர்களோவெக்கும், உங்கள் சாய்பாட்டை இ க்ததற்காக கீங்கள் அவருக்குத் அதிசெலுத்தினிர்களோவென் உ ம், சாப்பிடும் வே**ஃபி**ல் மட்டு வியாதையாபிருக்டுர்க**ளோ வெ**ன் *ூ*ம், உங்கள் சம்பாவூ‱ாகளில் முர்ய்கை, மணவிழுக்கு, அகக் தை முதலானமைகள் விட்டுப் பேடுளிரசுளோடுவன் அம், உட்கள் **ு ைகுண**ங்க‰ ஆளு⊋்றதற்கும், நீவ்கள் பேசுஞ் சம்பரஷ்**ண க**ு உபயோகமாக்கும்படிக்குக் தெண்டித்திர்களோவென்றம். உட்க **ு விஞேத விடு**யாட்டுக்களில் மட்டுக்குற்றமின்மையாயுமிகுக்*து*ர் சனோ0்வன் அம், உங்கட்கனு ≟கொக**ல் கிடைத்த?வ‱யில் க**⇒்றி யறித**றுள்ளவ**ர்களாபிருர் திர்களோவென்றும், உங்களுக்கு கேரக் கேடைத்தவே மையில் த் தேவயர் தி≟குரித்தான புத்தகங்களே வாசித்து உங்க ஊத்தானே தேறப்பண்ணி அகாள்ளப் பிரபாசப்பட்டிர்க ளோவென்றும், அல்லது மறபெருக்கு கக்மைசெய்திர்க்கோவெ ன் **அ**ம், அல்லது உங்களுர்குக் கிடைத்**த கோத்தை என்னவி**தமா ங்ச் செலவழித்திர்களென் அம் பார்ப்பீர்களாக. இவ்விதமாய்மு மு கோத்தையும் சாம் எவ்விதமாய்க் காவமே தொடுத்தப்டொரு து படுமட்டும் செலவ**ழிச்தோமென்பதைப் பார்ப்பதிஞல் மே**ற் கூறிய சேன்விகளுக்கு கன் மறுமோழிகொடுக்க காங்கள் தகுதியு *ந்*றவர்களாபிருக்கின்ற தமன்றி, கா**ங்கள் செய்து கொண்ட** பாவ *த்து*க்காகப் பராபரனிடத்திற் பொ*ற*தியை மனதாரக் கே<u>ட்டு</u> இ னிமேதும் இப்படிப்பட்ட பொல்லாப்புக 🖦 ச் செய்யமாட்டுடோ மென்று நன்னிற்ணையம்பண்ணி எங்களுக்கு ஈக்த ஆசீர்வாதத்திற் சாக நாங்கள் கேன்றியறித்துள்ளவர்களாயிருச்கும்படிக்கும், கடக் கள் போதுமான பெலனுற்றவர்களாயும் இருப்போம்.

Scriptural Proofs of the Doctrines and Duties of Christianity.

The Righteousness and Justice of God.

"All his ways are judgment: a God of truth, and without iniquity; just and right is he." Dou: xxxii. 4.

"Righteousness and judgment are the habitation of his throne." Ps. xcvii. 2.

"The Lord is righteous in all his ways, and holy in all his works." Ps. cxlv. 17.

"I am the Lord, which exercise loving kindness, judgment and right-courses in the earth." Jer. ix. 24.

"All thy commandments are righteousness." Ps. cxix. 172.

"Justice and judgment are the habitation of thy throne." Ps. lxxxix.

"He shall judge the world with righteousness and the people with his truth." Ps. xcvi. 13.

நீதி — நியாயம்.

அவர் வழிகளெல்லாம் நியாயம் அவர் நியாயக் சேடில்லாத உ ண்மையுள்ள பராபரன் அவர் கீத்யுஞ் செம்மையுமானவர். இ. மோசே. கஉ. சு. [சல். கச. உ.

கீத்யும் பியாயமும் அவருடைய இராசாசனத்தின் மூலமானது. கத்தர் தமது உழிகளிலெல்லாம் கீதியுள்ளவருக் தமது டீரிபைக கிலெல்லாய் கிருபையுள்ளவருமாபிருக்கிறர். சங், எசடு. அசு. நாம் பூமிபிலே கிருபையையும் நியாயத்தையும் நீதிபையுஞ்செ

பீதிற கத்தர். ஏரேமி. கூ. உச. உமது கற்புள்கை ௌல்லாம் கீதி. சுங். எலக. ளஎஉ.

தீதியும் தியாயமும் உம்முடைய ஆசனத்தின் அடைபொரமாபி ருக்தின்றது. சம். அகை. லச

அவர் பூமியை நியாயர்திர்க்கவருகிஞர், பூச்சக்கரத்தை நிதியா கவுஞ்சனசதனங்களே யுண்மையாகவும் கியாயக் திர்ப்பார். சுக். கூகு. லக.

திரனான ஐசுவரியத்தைப் பார்க்க எந்கேர்த்தியே தெரிக்க கொ வீனப்படத்தக்கது. வெள்ளியையும் பொணையும் பார்க்கத்த வ கோலம்

தாழ்பைக்குப் கேத்தருக்குப் பயப்படுதேறுக்கும் வரும் பலன் ஐ கேவரியமும் மகிமையுஞ்சீவதுக்தாகுன

வாவிபன் கடக்கவேண்டிய வழியிலே அவனே புட்படுத்து; அப் பொழுது அவன் கிழவஞ்கயும் அத்தை விடாதிருப்பான்.

ஐகவரியவான் தரித்தாரை ஆகுகிறுன். கடன் வாங்கினவன் கட ன் கொடுத்த மனுஷினுக்கடிமை.

அரியாயத்தை விதைக்கிறவன் வருத்தத்தை அறப்பான் அவது டைய உட்கோத்தின் மிலாற ஒளியும். ் நீதிகொழ. க. ச. சு. எ. அ. பஞ்ச தந்திரக் கதை. ழன்ற வது. சந்திவிச்செகம், அல்லது அடுத்துச்செடுத்தல். PANCHA-TANTRA-KATEI.

The art of conquering an enemy by means of an affected friendship.

[Continued from page 72.]

வீஷ் அயவர்ம**ௌன் து**மொரு மன்ன ஹூத்த வபிற்றில் ஒரு கோ யு**ண்**டாய் காளுக்கு காள் உடம்பு டெவிக் தபோகிற**தி**ருவ் அவன் தேசாக் தாங்கட்குட்போய் ஒரு கோபிவிவிருக்கையில் அவ்வூரிவி குக்தரசுசெய்துசொண்டிருக்கிய பலியென்பவனுடைய குமாகி களிருவரும் பலியினிடத்திற்கு வர்தபோது அவர்களிலோருத்தி **அரசிண்டு 5 ாக்கு இராசடுன் இவற்றியடையா பென்றுள். மற்**டிறுரு த்தி **கல்ல போசனம்பன் ண**வாயென– இதைக்கேட்டவுடனே அர சனுச்ருத் கண்கள் கிவந்து-அமைச்சர்க கூப்பார்த்த-இர்தக் கெ ட்டபேச்சுக்காரியை கோயாளிக்குக் கொடுத்தால் இவள் நல்ல போ சனங்க‰ அதுபவிப்பா ௌன-அமைச்சர்கள் இராசன் கட்டுண பிட்டபடிடு, கோ**பிவி**விருக்**த இ**ராசகும**ாக**ையே பிணியானிக்கு **த் கலங்க்கொடுத்தார்கள். பின்பவள்-கணவஊ இசுவரினப்போ** டு வண் கூட்ப் பணிவிடை உள் செய்து அவனோயிட்டுக்கொண்டு மற் ெ**ருகு தெயத் துக்கு**ப் போம்போ துவழிபிலோகிடத் திலிறங்**டி வே வக்காரினக் கூடவ**ழைத்துக்கொண்டு சமையலுக்கான கடைச்ச தக்குகள் வாங்கப்போனபோது வியாதிலைத் தைய நாசகுமாற**னித்** திரைடோளுள். அவ்வே ஊயில் அந்கொரு புற்றிவிருந்தபாம்பு நா சன் **தெட்டவர் து**டுபச அவ்வொலியைக்கேட்டு அவன் வபி*ற்*றிவிர க்தடாம்புஞ் சக்தித்த-அப்பொழுதிரண்டுச்சும் வாக்குவாதமுண் டாக-இதற்குள்ளே அவன் பெண்டாட்டிகர்கு-வரத்தின்முறைவி **கூக் ஹ அ**வற்றின் பேச்சுக்க**ு** க் கேட்டு_{க்}கொண்டி **கு**ர்தோன். புற் ுப்பாமபு வயிற்றப்பாம்பைப்பார்த்த-அடா-துராத்துமாவு-இந்த அழகுள்ள இராசபுத்திர**ள** பேன்வருத்துகிருமென-வபிற்ற ரவு-ஆகாரதிறைக்த குடத்தியிரு≟கிறவெள்ளே ஃபேன் நிக்கிக்கிற பென-புந்தாவு- **தாஷ்டா - க**டுகு தின்று இருவ்சியிறப்பாய், அவன் க கமடையான். ஆகுவிது ஒருவர்க்குக் தெரியாதென, பின்பு வபிற் **ற**ுவு-டெக்கோ அன்சகும் லயம்வருமென்- இப்படி. அவ்வி எண்டி எ € சுயங்க**ை**யுங் சேட்டு ஆவள் அவண்ணமேசெய்து அப் பாம்பை க் கொன்ரு**ச். அத்**லுல் மன்னவலேய்திர்க்*து தன்ன க*ரத்திற்கு ம ஊவியோகுக உட வருமபோது அக்கெறியில் அவள் தக்தையுஞ்ச *ந்*தமும்பார்த்து இருக**ரு**க்குஞ் சத்காசம்பண்ணி அவர்க**ை** வழிய ணுப்பப்பின் பிருவருக் தங்கள் தேசத் துச்சுப்போய் அரசாண்டுகொ ண்டிருந்தார்கள். ஆகையாற் பரஸ்பரமரக செயங்க் ஊக் காப்பா *ந்*ருவிடின் இப்படி கஷ்டம் சேரிடுமென இதைக்**கேட்**டிறையன் கு ரூர் தாசின் ப்பார்த்து உசனிஷடபேடுதன் - அத இம்முவா சொன் **ன் து முத்தமமாயிரு**க்கவில**்ல. ஏனென்**மூல, சாம் தான, பேத கொன்று முடாயங்கள் உவிபிலல≀≱டா. 2ன க குறித்து நுக்கின்றன-வ வியுள்ளவாகப் சேத்தாருக்களிடத்தற் றண்டடே செய்யவேண்டும். **அதைத்துறக்து சா**மமுதலாய்ய தர்திரத்தையோசிக்கிறவ**ு**ப்ப கைகள் பயக்தவணென் அண்ணி அவன் மேல் வருவார்கள். ஆகை யால வேக்தன் தண்டத்து அலேயே பாக்கியஞ்சேசரிக்கவேண்டும். பசாக்கிசம்மில்லாவி அல எ அ தெய்வத்த: னேரிடு சிறதோ அதை *து க் ச* வேண்டும். மேலும் உலகத் ச லெல்லாரும் இலட்சமியை விரு மடி**க்குர்கள். அப்படி**விகுடுபி **தைய**ை மணது எக**்**தோடு **தண்டைத்தா ெலற்ஸ்களே அவமானம் பண்ணுக்றவர்களுக்கே லட்சிமி வசமா க்குர். சோட்புதலானவர்கள் அகு**மையான பொருங்க்குறித்*து* இலக்குமியைப் பொழ்திக்கிருர்கள். அனுல்,பராக்கிரம்முள்ளவன் ந **ன் செய்டிரியத்தி ஒல் இல**்குமியைப் டலவிதமாக அதுடவிக்கிற ன். ஆதவரற்பலவான் பகையங்கக் கொலல்வேண்டுபென-இதை க்கேட்டாசன் பிரகாரதாக ஊரோக்கி உண்மனதிடுவனைவிருக்குற தென-அவக் மகா நாசாவே- ஆவன் தங்கின அடைக்கலமாக அ டைக்தபடிபிருவே இவணத் தமைஞக்கி முற்காவத்திவிராமசக் **திரன் விபூஷ்ணாயாத் தவேவஞக்கி ஹ**ரா க**ைகிக்கூ எப்படிய**ழித்**தா ே அ**ப்படியே ச**்**த்துருக்க**ைத் த**ாமத்க்கவேகைடும். டேல்ஞ்ச *தண*மடைக்**தவ**ணக் கொல்**லு** திரவக் சொளுவகரகத்தை யடைவா *கென்ற கிபீச்சக*தேவர்த்தி தன் மாம்ஸத்தை வேடனுக்குக் கொ முத்தப் புறுவை விலிவித்தானென்ன பாரதத்தற் சொல்லபிருக்கு ⊶ அது. அப்படியே ஒருவளிடத்தில் அவன் பக்கவக்கைக்கு கைடு

கு சும்போது அவனக்காத்தியஞ்செய்வதைக்கு நித்து அவன் கெ குப்பிற் குதித்தானென - இதைக்கேட்டு அபிமர் த்தனன் அதெப்ப ஒச்சொல்லெனச் சொல்லுகின்றது. (இக்குமம்மரும்.)

எம். அதிகாரம்.

புதல்வரைப் பெறுதல்—On optaining Children.

சுனை. தாம்கைதுமகற்காற்று தைஷ்**நியவையைத்**து மூந்தியி**ருப்**பச்செயல்.

பு. பிதாவானவன் புத்திரனுக்குச்செய்யும் நன்மை பாவது, சற்றவருடைய சடைவபிலே, முதன்மைபெற் திருக்கும்படி செய்வதாம்.

The benefit which a father should confer on his son is to give him precedence in the assembly of the learned.

Drew!

கூ அ • தம்மிற்றம்மக்களறிவுடையை மாநிலத்து மக்குமை நீக்கெல்லாமினி க.

பு. தம்மக்கள் அறிவுடையராயிருப்பது, பெரு மைதங்கிய உலகத்தலே, நிஃபைற்ற உலர்களுக்கெ லேலாம் தம்மைக்காட்டில் இனிதாம்.

It is pleasant to all the powerful creatures of the great earth that their children should possess more knowledge than themselves.

Drew.

கை. இன்றபொழுதிற்பெரி துவக்குற்**த**ன்மகணச் சால்றேனெனக்கேட்டதா**ப்.**

பு. தஃபுத்திரன், கல்விகேஃபிகளாக, நிறைந் தாகொண்று அநிவுடையார் சொல்லை-கேட்டதாய் கே ள்விப்பட்டதாயானவன் அவணோப்பெற்றகொழுகிண் மகிழ்ச்சியினும் அதிகமாக மகிழ்வாள்.

The mother who hears her son called "a wise man" will rejoice more than she did at his birth.

Drew.

வைகாசி மாதம்.

சாதி மு. வைகாசிமு. வக தி. முதல் ஆனி மு. வஉதி. வரை.

E-Date	4 4. 20 A	eu g tò.	si.	ச <i>த் இ</i> எம்.		89.	யோகம்.	க் ஓனாம்.
13	6	•	*	ر الم	•	ه اا	a sall	ع حال
		1			0	Gell		പ് ലേടി
14	٠.	ஞா	a	اع	ی	Gell	U ##	ااام عود
15		3	4	- l	Ð	المهوس	₽ ⋒ 3	കളെലലി
16	•	0.	C &	االه	æ	₽ @Ⅱ	االعه ه	வை லஎ (
17	G	4	evo	m	£	## HI	er e-Bli	u w≠llk
18	S.	න	ㅂ		u	f B	s ee	கவு லகி!!
19	GT	Qu	2.	ه اا	4	- 5]]]	அ. வகிl	சா மகி!
20	ه		₽	@ !	ல	₽@III	ابعاده وي	က သေးမြူ
21	-	छ ≀	4	æ j	-9	الابوح	மா வன!!!	பாய்கி
22	w	æ	•	o e l	•	@ ■ll	ابد ه سه هه	தை உலிப்
23	ம் €	0.	ㅂ	الهج	1	@ ब ो	வ வகி	வ உடு
24	we_	4	2.	و جاا	ब	♣ ₪	اانعان	العدال
25	25	ଶ	G s		ब	ها	يع عدا	ur el
26	w 🛩	O en	-91	A-66			Fay 2.51	ைதள
27	w@	•	U &	# Fil	1	ગ કો	Ger e el	
28	N.	Q.	44	ral	•	₩ @	∫ அ . உ@	் சு ம்தி

பிரபுக்கள் சங்கம்.

சித்தினா முட உடி தீடு சென்னிக்கிழமை இராந்திரி வண்ணாகக் ரி ஆம் மற்றவிடங்கள் அம் வாழும் மகாகனம்பொருக்கிய பிரபுக் கன், அம்பலவாணத் தரையவர்கள் ஊர்காவற்றுறைக்கு நீதவா கு கிருபித்தவில் பேரா துண்டான சக்தோஷ் சம்பூரணத்தைப் பற்றி எங்களதியுத்தமதத்தவ மகத்தவக்தங்கிய கவர்ணர் அவர் களுக்கொரு புகழ்ச்சிக்கடுதாகி எழுதும்படி வர் தடிகு சைவேண் கிற்பல் ணராய், டெய்ஞ்ஞான சற்சனராய்த், திவ்விய தேதிகரெ சைச்சொல்தும் கப்பிரமணியக்குருக்கள் அருசைலக்கு ருக்களவர் கன் அச்சங்கத்ததிடதியாயும், மல்லாகம் கொத்தாரிக ஆம்பல வாணர் சரவணமுத்தப்பிரபு அவர்கள் சக்கிடுத்தாராயுமிருக்கு ச ஸ்கத்தை கடைத்திஞர்கள். அவவிடத்தில்வக்கு உடினபிரபுக்கள் ஏறக்குறைய இம் பேருக்குண்டு.

சிவசமயப்புள்ளிக்கூடம்

உ. புத்தகம் உலம். சஞ்சிகையில் 'ஆதிகாராயணசெட்டியா ர் சிவப்பிரகாசன்" எனக்கையோப்பயிட்டுச் சைவசமயம் வினும் குமுபொருட்டு வைக்கப்படவிருந்த புக்கிக்கடைத்துக்குந், இன்னு மவர்தானே உடம் சஞ்சிகையிற்சொன்ன அச்சுக்கடத்துக்கு மென்ன சம்பவித்துதென்றெருவர் விளுவுகிருர். இதுகாழியத்தை த் துவரம்பரமாயறிக்தவர்கள் அதற்கு மாதுத்தாவு கொடுக்கட் டும்.

SUMMARY OF NEWS. JAFFNA.

Public Meeting.—We are informed that a meeting of respectable natives was convened at the rest house in Wannarponne on Friday P. M. the 28th wilt. for the purpose of expressing their obligations and gratitude to the Government for its late appointment of Mr. Ambalavanaa to the office of District Judge of the Islands, as mentioned in our last No. About 50 persons were present. Mr. Supramaniar Aroonasalam, a priest of the Sivan temple, was elected president,—and Mr. Ambalavanan Saravanamootoo, Notary, was requested to act as Secretary. The Secretary read an address which had been prepared, expressive of their feelings, which was unanimously adopted by the meeting. It was then resolved, that after being circulated among the people for signatures, a copy should be transmitted to His Excellency the Governor, and also to Her Majesty the Queen.

Siva School at Wannarponne.—A Correspondent inquires, what has become of the school "for the defence and propagation of the Siva religion," mentioned by a correspondent in No. 20, Vol. II. of the Star, and also what are the prospects of the Printing Press promised by the same Correspondent in No. 22, Vol. II?—Perhaps some one acquainted with the facts can answer.

Warning to the licentious —A rich and respectable native was lately sentenced to 2 months' imprisonment with hard labour, and bonds for good behaviour for 10 months afterwards, for having insulted one of the girls of the Varany Female Boarding School.

OVERLAND INTELLIGENCE.

Parliament.—Sir Robert Peel has announced that no further change in the existing Corn Law is contemplated at present.—The thanks of both houses of parliament were unanimously voted to the Naval and Military forces engaged in the recent operations in China.—Thanks were also voted to the Governor General of India, and to the military forces engaged in the late operations in Affghanistan.—Sir Robert Peel in reply to some remarks made by a member on the North western boundary of the United States, and, the disposition of the American Government should not be inferred from the speech or bill of a member of the Senate. Friendly communications were now passing between the two governments on the subject.

tions were now passing between the two governments on the subject.

The late gales.—In our paper of the 28d March, it was mentioned that the British islands were visited on the 13th January by a dreadful hurricane, involving a great sacrifice of life and property.—From papers received by the last mail, we learn, that the number of vessels lost during the hurricane was about 180; the number of persons who perished with them 453. The value of the vessels and cargoes have been roughly estimated at £385,000.

About 60 wrecks occurred on the three days following the 13th, involving losses to the amount of £240,000 making a total loss of £325,000.

losses to the amount of £ 240,000 making a total loss of £825,000.

Trial of M' Naghtan.—M' Naghtan, the assassinator of Mr. Drummond as mentioned in our paper of March 23d, has been tried for Murder and acquitted on the ground of insanity.

Passengers to India by Steamers-104 passengers have left South-

ampton by Steam for India this year, while during the same period of $k_{\rm s}{\rm d}$ year the number did not exceed 127.

Education and Religion.—At the recent opening of the Collegiate Isstitute in Liverpool, the right Hon. W. E. Gladstone, vice President of the board of Trade, delivered the inaugural address. In the course of his remarks he uttered the following valuable sentiments; which we take thiberty to commend to the attention of the friends of education in this courter.

"He firmly believed that religion should be included in the matter of education, and not only that religion should be one item among many, one head in the long catalogue of accomplishments, but that it should be the ruling and pervading principle, the principle to which all others were to be subordinate, and with respect to which, all the foundations of an institution were to be regulated, and all its ends directed and arranged. It was great truth, that education to be valuable and to deserve the name, mis be religious education, and to be religious must be founded on the definite revelation of God. He believed that if they could erect a system which should present to mankind all branches of knowledge, save the one that was essential, they would only be building up a tower of Babel, which, wha they had completed would be the more signal in its fall, and which would bury those who raised it in its ruins. He believed that if they could take human being in his youth, and make him an accomplished man in natural Philosophy, in Mathematics, or in the knowledge necessary for the profesion of a merchant, a lawyer, or physician,—that if with any or all those endowments they could store his mind, -if they could endow him with the science and power of a Newton, and if they had concealed from him. « rather if they had not given him a knowledge and love of the Christian faith, he would go forth into the world, destitute of every thing, that constituted the true and sovereign purpose of our existence.

Effect of Temperance in Ireland.—It is stated that three-fourths of the spirit retailers in Ireland have been ruined by the progress of temperance habits among the people.

Roman Catholics burning the Scriptures.—From American paper we learn, that at a recent meeting of the Roman Catholics in Champian. New York, efforts were made to collect all the Bitles that had been distributed among the Catholics in that region. Some persons refused to give them up, but about 200 were collected, thrown into a fire, and burned to ashes.

Greece.—The long expected bankruptcy of the Greek Government has been efficially announced. The estimated deficiency for 1843 is 2,906, 687 drachms.

Turkey.—The differences between Austria and the Porte are in progress of adjustment by the mediation of the British ambassador.

Egypt.—The mortality amongst oxen throughout Egypt, still prevails.

To the Editor of the "Star."

SIR,
What Tamil Classics are suitable to be read in Christian Schools and
Seminaries? Yours obediently, John White-

Answer.—We have never heard of a Tamil Classic that was free from false and impure sentiments. We are not enough acquainted with their comparative merits to be able to say which are least dangerous to students.

FOR SALE AT

MR. WILLIAM DEROOY'S SUPERIOR MANILLA CIGARS IN BOXES.

Jaffna 28th April 1843.

அட்டவ‱ன.—CONTENTS.

	புறம்.	Practical obedience, &c. 10
வேதிய <i>சொழு</i> ச்சம்	101	Practical obedience, &c. Abridgement of Good's Book of
கட்டென்பவர் செய்	# .0m.	INTURE
		Wir. Foor a Letter
ஞ்ச தால்	103	Communications 104-10
கடி த ங்கள்	104-105	Rules for the Conduct of a Chris-
	10-	tien Life
தற் சோ த ஊ	106	tian Life
<i>இது</i> — நியாய ம்	ib.	Scriptural Proofs of the Doctrines and Duties of Christianity
பஞ்சதர்திரக் கதை	107	and Duties of Christianity
	107	Pancha Tantra Katei
பஞ்சாங்கம்—குறன்	ib.	Pancha Tantra Katei Cural-Panchangum
புதினச்சங்கதிகள்	100	Summary of News
- црого вой	100	Summary of News